

[LIII Gyldenkilde]

Jeg synes, det er så ærgerligt, for det er ikke det, vi har brug for. Det er et meget følsomt område, vi her taler om, men i stedet for at gøre som andre, der tidligere har skræmt med, at vi ellers ikke fik arbejdspladser nok osv., skulle vi her sige: Nu har vi fremsat vore forslag om, hvordan vi forestiller os dette her vil blive. Og hvis det så viste sig 3 dage efter en afstemning, at man var nødt til at nyvurdere det, kunne man have gjort det. Så havde man ikke udsat sig selv for, at disse forslag bliver førstebehandlet, hvorefter de alligevel får lov til at ligge stille i udvalget, indtil de andre planer er fremme, og vi bliver ikke færdige med noget inden, for sådan ved vi jo godt det kommer til at gå. Det er lidt ærgerligt, for vi er jo begge optaget af at få gjort noget på dette område – jeg tror såmænd, at både arbejdsministeren og jeg har samme mål – jeg synes som sagt bare, det er lidt ærgerligt, at det er gjort på denne måde.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal kvittere for, at hr. Helge Sander nu har fået tid til at læse på lektien – det synes jeg var udmærket – men jeg synes, hr. Helge Sander måske skulle læse lidt længere og finde ud af, at den orlovsperiode, som han lægger til uden videre, jo er omfattet af en forsøgsparagraf. Ingen ved, om vi har den orlovsordning om 3 år; det er noget, der faktisk skal revideres.

Men uanset hvor flittig en elev hr. Helge Sander måtte være, tror jeg dog ikke, han er i stand til at finde noget sted, hvor der står, at man kan blive permanent i dagpengesystemet, sådan som hr. Helge Sander sagde i sin ordførertale.

Poul Nøgaard (FP):

Nærværende forslag, der indeholder forskellige ændringer og justeringer i arbejdsmarkedspolitikken, har af regeringen flittigt været omtalt som en reform. En nærmere gennemgang af forslagene afslører, at ambitionerne snarere skal findes i retorikken end i det konkrete indhold.

Fremskridtspartiet er således enig med de kritikere, der har påpeget, at regeringen med betegnelsen »reform« har oversolgt forslagene. Det gælder specielt, når det er forbrugerne, der skal vurdere.

For ikke at være alt for negativ fra begyndelsen af skal det nævnes, at der er tale om en imponerende retorik. F.eks. hedder det i den skriftlige fremsættelse af lovforslag nr. L 272: »I ledighedsperioder skal folk opbygges, ikke nedbrydes.«

Det er vanskeligt at afgøre, om der her er tale om en meget raffineret tankerække, eller om der blot er tale om tom retorik.

En mere detaljeret gennemgang af alle aspekter ved forslagene tillader denne begrænsede taletid ikke. Derfor skal jeg holde mig til overordnede temaer og i øvrigt omtale konkrete forhold, når der optræder særlig interessante aspekter.

Generelt er der jo tale om forslag, der ikke sigter på at nedbringe ledigheden, men snarere at fordele den samt cementere det offentlige engagement i dagpengesystemet. Det kan man have forskellige holdninger til, men Fremskridtspartiet mener, at det i stedet er nødvendigt at gå en vej med større andel af privat finansiering, der vil sikre, at dagpengesystemet ikke af sig selv skaber ledighed.

Det Radikale Venstre har tidligere været fremme med tanker i den retning, men disse har Socialdemokratiet formentlig effektivt fået aflivet.

Det hedder i bemærkningerne til lovforslag nr. L 272, at hovedformålet med indsatsen er at forbedre den lediges muligheder for varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. En sådan målsætning er jo så bredt formuleret, at ingen kan gå imod den. Fremskridtspartiet er i hvert fald enig, men det er ud fra helt andre forudsætninger end regeringen.

I den forbindelse er det for øvrigt bemærkelsesværdigt, at den indsats, der skal forbedre de lediges muligheder for varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked, kun i meget ringe grad fremgår af forslagene.

Socialdemokratiet har talt om, at den nye beskæftigelse skal fremkomme i servicesektoren. Hertil er det vigtigt at sige, at når der sættes værdier på, hvor ny beskæftigelse skal forekomme, kan tankegangen nemt blive planøkonomisk. I stedet for politisk at tage stilling til, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal fremkomme, ville det være rigtigere, om beskæftigelsen kunne fremkomme i sektorer, der efterspørges, og hvor det kan betale sig at udbyde sin arbejdskraft. Socialdemokratiet ønsker det ud-